er mjer var þent, því að þú munnt vilja hafa
því að jeg hefi ekki þínr slíkt blómm sjeð. Bl-
-ankiflúr mælti: illa gjörir þú það vina mín,
að þú gabbar mig. því að mjög líður nú að mínum
dauða; því að mjer er sagt, að konungur vilji nú ha-
-fa mig að konu; enn ef guð vill, þá skal mjer al-
-drei verða því auðgefið, að jeg skuli vera ástar-
-sviknari, svo sem Flóres gjörði við mig, skal jeg
fyrir hanns sakir drepa mig sjálf. Og er Clóres
heirði þetta, þótti henni harmalegt, og mælti:
fyrir þess sakir, er þú annst svo mjökils, þá
sjá blómgjörð. Enn er Flóres heirði þetta, þá hlj-
-óp hann uppúr laupinnum; og þegar sem þau sást
þá minntust þau við, og föðmuðust lánga hríð. Cl-
-óres mælti: vina mín, kjennir þú nú blómgjörð
þetta, er þínir skömmu vildir þú ekki sjá? Vert
verði nú góð vina þín sú, að þú gjefir hlutskipti
af þessu blómmi! Vina, sagði Blankiflúr, þetta
er Flóres unnusti minn. Báðu þau hana nú leyfi
að hún skildi leina, því að okkur liggur bani við,
ef konungur verður víss. Ekki þurfti þið mig að
óttast, sagði Clóres; síðan þau þökkuðu henni
með sér. Leiddi Blankiflúr þá Flóres í herbergi si-
-nn, er var búinn með gullinu, og sagði þá hvort
öðru sinna vilja. Satt þikjumst jeg, sagði Flóres,
að jeg hefir þig fundið, því að aldrei beið jeg víð sjá-
-ar jeg veitti þér. Hvernig komstu hingað? sagði
hún; enn hann sagði henni. Voru þau hálfann má-
-nuð saman, átu og drukku og svájfu báði saman;
enn Clóres þjónaði þeim, svo að þau skorti ekki.
Enn hamingja þeirra, er sumir menn kalla gjæfu,
skipti hvatt unnum sínu þeirra eftir sinni venju
og gjerði þau nög sorgfull, sem þau vann glöð á-
-ður; því að það er hennar leikur, að hún býr þau
upp unnum stund, og niðraði sjáan; er og einngi svo
ávikur, og fylgir hennnnn gjæfan, að hann er ekki: